

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-280/20 – 1

Υπόθεση C-280/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

25 Ιουνίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

27 Μαΐου 2020

Ενάγουσα:

ZN

Εναγόμενο:

Generalno konsulstvo (γενικό προξενείο) της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην πόλη Βαλένθια, Βασίλειο της Ισπανίας

ΔΙΑΤΑΞΗ

[παραλειπόμενα]

Σόφια, 27 Μαΐου 2020

Το SOFIYSKI RAYONEN SAD (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Σόφιας)
[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] έλαβε υπόψη, προκειμένου να αποφανθεί, τα εξής:

1. Η διαδικασία διέπεται από το άρθρο 267, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
2. Κατά του προξενείου της Βουλγαρίας στη Βαλένθια, Βασίλειο της Ισπανίας, ασκήθηκε αγωγή από πρόσωπο που δηλώνει εργαζόμενη. Επίμαχο είναι το ζήτημα αν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 σχετικά με τον

καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας εφαρμόζονται στις διαφορές μεταξύ υπηκόου κράτους μέλους και προξενικής υπηρεσίας του ίδιου κράτους μέλους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1. Διάδικοι:

3. **1.1. Ενάγουσα:**

4. ZN — υπήκοος Βουλγαρίας, με διεύθυνση κατοικίας στη Σόφια

5. [παραλειπόμενα]

6. **1.2. Εναγόμενο:**

7. Generalno konsulstvo (γενικό προξενείο) της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην πόλη Βαλένθια, Βασίλειο της Ισπανίας

8. [παραλειπόμενα]

2. Αιτήματα των διαδίκων:

9. Η ενάγουσα ζητεί την καταβολή χρηματικής αποζημίωσης για μη ληφθείσες αποδοχές ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών που της οφείλονται βάσει του εργατικού δικαίου της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας. Υποστηρίζει ότι για το χρονικό διάστημα από 2 Ιανουαρίου 2013 έως 31 Δεκεμβρίου 2016 (4 έτη) δεν έλαβε συνολικά 120 ημερολογιακές ημέρες ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών που δικαιούται (30 ημέρες ετησίως).

10. Δεδομένου ότι η εργασία της στο γενικό προξενείο της Βαλένθια διέπεται από σύμβαση γενικού αστικού δικαίου η οποία δεν χαρακτηρίζεται ρητώς ως σύμβαση εργασίας, η ενάγουσα ζητεί επιπλέον από το αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει με την απόφασή του ότι υπήρξε επίσης συμβαλλόμενο μέρος συμβάσεως εργασίας. Υποστηρίζει ότι, δυνάμει της γενικής αρχής του βουλγαρικού δικονομικού δικαίου κατά την οποία κάθε πρόσωπο μπορεί, εφόσον έχει έννομο συμφέρον, να ζητήσει τη διαπίστωση της υπάρξεως έννομης σχέσεως, η ίδια έχει έννομο συμφέρον να διαπιστωθεί τούτο [σελ. 2 του πρωτοτύπου].

3. Εθνική νομοθεσία:

11. **3.1. Kodeks na truda** (εργατικός κώδικας, στο εξής: ΚΤ [παραλειπόμενα])

Αντικείμενο και σκοπός

12. **Άρθρο 1.** [παραλειπόμενα] (1) Ο παρών νόμος ρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη, καθώς και όλες τις έννομες σχέσεις που συνδέονται άμεσα με αυτές.

13. (2) [παραλειπόμενα] Οι έννομες σχέσεις που υφίστανται κατά την παροχή εργασίας ρυθμίζονται αποκλειστικά ως εργασιακές σχέσεις.

Βασική και πρόσθετη ετήσια άδεια μετ' αποδοχών

14. **Άρθρο 155.** [παραλειπόμενα] (1) [παραλειπόμενα] Όλοι οι εργαζόμενοι δικαιούνται ετήσια αδειά μετ' αποδοχών.
15. (2) [παραλειπόμενα] Σε περίπτωση έναρξης απασχόλησης σε ορισμένη θέση, ο εργαζόμενος μπορεί να λάβει ετήσια άδεια μετ' αποδοχών εφόσον έχει συμπληρώσει ελάχιστη περίοδο απασχόλησης 8 μηνών.
16. (3) [παραλειπόμενα] Σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας πριν από τη συμπλήρωση ελάχιστης περιόδου απασχόλησης 8 μηνών, ο εργαζόμενος δικαιούται χρηματική αποζημίωση λόγω μη ληφθείσας ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, υπολογιζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 224, παράγραφος 1.
17. (4) [παραλειπόμενα] Η βασική ετήσια άδεια μετ' αποδοχών ανέρχεται σε τουλάχιστον 20 εργάσιμες ημέρες.
18. (5) [παραλειπόμενα] Ορισμένες ομάδες εργαζομένων δικαιούνται, λόγω της ιδιαίτερης φύσεως της εργασίας τους, μεγαλύτερη ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, στην οποία περιλαμβάνεται η άδεια της παραγράφου 4. Το Ministerski savet (Υπουργικό Συμβούλιο) καθορίζει τις ομάδες εργαζομένων καθώς και την ελάχιστη διάρκεια της άδειας αυτής.

Αμοιβή

19. **Άρθρο 177.** (1) [παραλειπόμενα] Για την περίοδο της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, ο εργοδότης καταβάλλει στον εργαζόμενο αμοιβή υπολογιζόμενη βάσει των μέσων ημερησίων ακαθάριστων αποδοχών τις οποίες κατέβαλε ο εργοδότης κατά τον τελευταίο ημερολογιακό μήνα που προηγείται της λήψεως της άδειας, κατά τον οποίο ο εργαζόμενος εργάστηκε επί τουλάχιστον 10 εργάσιμες ημέρες.
20. (2) [παραλειπόμενα] Αν ο εργαζόμενος δεν εργάστηκε για τον εν λόγω εργοδότη κανένα μήνα επί τουλάχιστον 10 εργάσιμες ημέρες, η αμοιβή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται με βάση τα συνολογηθέντα στη σύμβαση εργασίας βασικό μισθό και μόνιμα επιδόματα. [σελ. 3 του πρωτοτύπου]

Απαγόρευση χρηματικής αντισταθμίσεως

21. **Άρθρο 178.** Η ετήσια άδεια μετ' αποδοχών δεν αντισταθμίζεται με χρηματική αποζημίωση παρά μόνο σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας.

Χρηματική αποζημίωση για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών

22. Άρθρο 224. (1) [παραλειπόμενα] (διάταξη η οποία κρίθηκε αντισυνταγματική όσον αφορά το χωρίο «για το τρέχον ημερολογιακό έτος, κατ' αναλογίαν προς τον χρόνο που αναγνωρίζεται ως χρόνος υπηρεσίας, καθώς και για τη μη ληφθείσα άδεια που μεταφέρθηκε σύμφωνα με το άρθρο 176» [παραλειπόμενα]). Σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας, ο εργαζόμενος δικαιούται χρηματική αποζημίωση για τη μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το τρέχον ημερολογιακό έτος, κατ' αναλογίαν προς τον χρόνο που αναγνωρίζεται ως χρόνος υπηρεσίας, καθώς και για τη μη ληφθείσα άδεια που μεταφέρθηκε σύμφωνα με το άρθρο 176, εφόσον η αξίωση σε άδεια δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή.
23. (2) [παραλειπόμενα] Η κατά την προηγούμενη παράγραφο χρηματική αποζημίωση υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 177 κατά την ημερομηνία λύσεως της σχέσεως εργασίας.

Ορισμός

24. **Άρθρο 357.** (1) [παραλειπόμενα] Εργατικές διαφορές είναι οι διαφορές μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη που έχουν ως αντικείμενο τη γέννηση, την ύπαρξη, την εκτέλεση και τη λήξη σχέσεων εργασίας, καθώς και οι διαφορές σχετικά με την εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων εργασίας και τη διαπίστωση του χρόνου προϋπηρεσίας.

Δωσιδικία επί εργατικών διαφορών Βούλγαρων εργαζομένων στην αλλοδαπή

25. **Άρθρο 362.** [παραλειπόμενα] Τα δικαστήρια της Σόφιας είναι αρμόδια σε εργατικές διαφορές μεταξύ εργαζομένων βουλγαρικής ιθαγένειας που εργάζονται στην αλλοδαπή και Βουλγάρων εργοδοτών στην αλλοδαπή. Αν εναγόμενος είναι ο εργαζόμενος, αρμόδια είναι τα δικαστήρια του τόπου κατοικίας του στην ημεδαπή.

Ορισμοί

26. **Άρθρο 1.** Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου,
27. 1. [παραλειπόμενα] Ως «εργοδότης» νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο, νομικό πρόσωπο ή εξαρτώμενη από τέτοιο πρόσωπο μονάδα καθώς και κάθε άλλη μονάδα με οργανωτική και οικονομική αυτοτέλεια (επιχείρηση, ίδρυμα, οργανισμός, συνεταιρισμός, εκμετάλλευση, κατάστημα, νοικοκυριό, εταιρία κλπ.), που αυτοτελώς απασχολεί εργαζόμενους στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης, ακόμη και αν πρόκειται για κατ' οίκον εργασία ή τηλεργασία ή για απόσπαση εργαζομένων σε άλλη επιχείρηση προς εκτέλεση εργασίας στην επιχείρηση αυτή.
28. **3.2. Grazhdanski protsesualen kodeks (κώδικας πολιτικής δικονομίας)** («[παραλειπόμενα]): [σελ. 4 του πρωτοτύπου]

Είδη αγωγής

29. **Άρθρο 124.** (1) Καθένας μπορεί να ασκήσει αγωγή για να αποκαταστήσει το προσβληθέν δικαίωμά του ή για να ζητήσει τη διαπίστωση της υπάρξεως ή της ανυπαρξίας έννομης σχέσεως ή δικαιώματος, εφόσον έχει έννομο συμφέρον προς τούτο.
30. **3.3. Zakon za diplomaticheskata sluzhba (νόμος περί της διπλωματικής υπηρεσίας)** [παραλειπόμενα]:

Διπλωματικές αποστολές. Άνοιγμα και κλείσιμο

31. **Άρθρο 21.** (1) [παραλειπόμενα] Οι διπλωματικές αποστολές της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας αποτελούν εδαφική οργανική μονάδα του Ministerstvo na vanshnite raboti (Υπουργείου Εξωτερικών) που ασκεί διπλωματικές ή/και προξενικές δραστηριότητες σε άλλο κράτος ή σε διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς.
32. (2) Διπλωματικές αποστολές είναι:
33. 1. 1. Οι πρεσβείες·
34. 2. τα μόνιμα γραφεία και οι μόνιμες αντιπροσωπείες σε διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς·
35. 3. τα γενικά προξενεία, τα προξενεία, τα υποπροξενεία και τα προξενικά πρακτορεία·
36. 4. τα διπλωματικά γραφεία και τα γραφεία διασυνδέσεως·
37. 5. οι ειδικές αποστολές κατά την έννοια της Συμβάσεως για τις ειδικές αποστολές, η οποία εγκρίθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 1969 [παραλειπόμενα] από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.
38. (3) Το άνοιγμα, ο προσδιορισμός του είδους και το κλείσιμο των διπλωματικών και προξενικών αρχών διενεργούνται από το Ministerski savet (Υπουργικό Συμβούλιο) κατόπιν προτάσεως του Ministar na vanshnite raboti (Υπουργού Εξωτερικών).

Δομή και σύνθεση

39. **Άρθρο 22.** (1) Η διπλωματική αποστολή αποτελείται από έναν επικεφαλής, μέλη του διπλωματικού προσωπικού, μέλη του διοικητικού και τεχνικού προσωπικού και μέλη του υπηρετικού προσωπικού κατά την έννοια της Συμβάσεως της Βιέννης της 18ης Απριλίου 1963 περί των διπλωματικών σχέσεων [παραλειπόμενα], της Συμβάσεως της Βιέννης επί των προξενικών σχέσεων, που συνήφθη στη Βιέννη στις 24 Απριλίου 1963 [παραλειπόμενα], καθώς και της Συμβάσεως για τις ειδικές αποστολές.
40. (2) Η διπλωματική αποστολή μπορεί να συστήσει γραφεία αναλόγως προς τη φύση, τα καθήκοντα και τη σύνθεσή της.

4. Πραγματικά περιστατικά

41. Δεδομένου ότι αντικείμενο της διαδικασίας είναι ο έλεγχος της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου, η οποία καθορίζεται λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι διάδικοι, εκτίθενται εν προκειμένω τα επιχειρήματα που περιέχονται στο δικόγραφο της αγωγής και στα υπομνήματα αντικρούσεως.
42. Στις 30 Απριλίου 2019, η ενάγουσα ΖΝ, βουλγαρικής ιθαγένειας άσκησε δύο αγωγές κατά του γενικού προξενείου της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στη Βαλένθια της Ισπανίας, τηρώντας τις προϋποθέσεις υποκειμενικής σωρεύσεως αγωγής.
43. Υποστηρίζει ότι συνήψε συμβάσεις για την παροχή προσωπικής εργασίας με το γενικό προξενείο [σελ. 5 του πρωτοτύπου] της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στη Βαλένθια, για το χρονικό διάστημα από τις 2 Ιανουαρίου 2013 έως τις 29 Ιουνίου 2017, με αντικείμενο την παραλαβή και τη διαχείριση εγγράφων για εισαχθείσες στο προξενείο υποθέσεις Βουλγάρων υπηκόων. Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, δυνάμει του *Zakon za diplomaticheskata sluzhba* (νόμου περί διπλωματικής υπηρεσίας), οι διπλωματικές αποστολές της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας δεν επιτρέπεται να απασχολούν πρόσωπα για την παροχή υπηρεσιών ή την άσκηση δραστηριοτήτων αν οι [συναφθείσες με αυτά] συμβάσεις δεν αποτελούν συμβάσεις εργασίας. Επιπλέον, εκτιμά ότι οι συμβάσεις αυτές πληρούν τις απαιτήσεις του βουλγαρικού δικαίου όσον αφορά το περιεχόμενο των συμβάσεων εργασίας.
44. Με το δικόγραφο της αγωγής και τα συμπληρωματικά υπομνήματα της 12ης Ιουνίου 2019 και της 25ης Ιουλίου 2019 προβάλλεται ότι, για χρονικό διάστημα 4 ετών (2013 έως και 2016), η ενάγουσα δεν έλαβε χρηματική αποζημίωση για τη μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών ενώ η έννομη σχέση της έπρεπε να είχε ρυθμιστεί ως σχέση εργασίας και κάθε εργαζόμενος που έχει σύμβαση εργασίας δικαιούται, κατά τη λύση της σχέσεως εργασίας, άδεια ή χρηματική αποζημίωση για τη μη ληφθείσα άδεια.
45. Λαμβανομένης υπόψη της προεκτεθείσας επιχειρηματολογίας, η ενάγουσα ζητεί από το δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η έννομη σχέση της με το γενικό προξενείο στη Βαλένθια της Ισπανίας συνιστά σχέση εργασίας και να υποχρεώσει το προξενείο να της καταβάλει χρηματική αποζημίωση 3 000 ευρώ για τη μη ληφθείσα ετήσια άδεια για την προαναφερθείσα περίοδο 4 ετών.
46. Οι επισυναπτόμενες στο δικόγραφο της αγωγής συμβάσεις που συνήφθησαν μεταξύ της ενάγουσας και του γενικού προξενείου προβλέπουν ρητώς ότι το βουλγαρικό δίκαιο εφαρμόζεται επί ζητημάτων που δεν ρυθμίζονται από τις εν λόγω συμβάσεις.
47. Με το υπόμνημα αντικρούσεως του, το εναγόμενο υποστήριξε ότι για την υπό κρίση διαφορά δεν έχει δικαιοδοσία το βουλγαρικό δικαστήριο αλλά το

δικαστήριο του τόπου εργασίας της ενάγουσας, δηλαδή τα δικαστήρια του Βασιλείου της Ισπανίας.

5. Συνάφεια με το δίκαιο της Ένωσης και αναγκαία ερμηνεία:

48. Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου εκκρεμεί διαφορά η οποία, κατά το βουλγαρικό δίκαιο, πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπόθεση ατομικού εργατικού δικαίου. Το βουλγαρικό δίκαιο προβλέπει ρητώς ότι τα βουλγαρικά δικαστήρια είναι αρμόδια να αποφαινούνται επί συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ Βούλγαρου εργοδότη στην αλλοδαπή και εργαζομένου βουλγαρικής ιθαγένειας (άρθρο 362 ΚΤ).
49. Όσον αφορά τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας σε αστικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των εργατικών διαφορών, η Ευρωπαϊκή Ένωση εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 1215/2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: Κανονισμός Βρυξέλλες Ια). Σύμφωνα με το άρθρο του 1, ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται σε όλες τις αστικές και εμπορικές υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών, εξαιρουμένων εκείνων που αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια δεν προβλέπει καμία [σελ. 6 του πρωτοτύπου] εξαίρεση για τις διαφορές στις οποίες εμπλέκονται υπάλληλοι διπλωματικής ή προξενικής αρχής. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να εναχθούν μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους κατοικίας ή σύμφωνα με τις ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας που ορίζονται στον κανονισμό.
50. Συγχρόνως, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη του 3, ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια εκδόθηκε προκειμένου η Ένωση να «θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, οι οποίες έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις». Εν προκειμένω, όμως, δεν υφίσταται κανένα τέτοιο στοιχείο διασυνοριακής επιπτώσεως. Αντιθέτως, υφίσταται διαφορά μεταξύ Βούλγαρου εργαζομένου και Βούλγαρου εργοδότη και η έννομη σχέση συνδέεται στενά με τη Βουλγαρία, δεδομένου ότι η ενάγουσα αποσκοπεί προδήλως στην εκδίκαση της αγωγής της ενώπιον του βουλγαρικού δικαστηρίου. Επιπλέον, το εναγόμενο είναι τμήμα βουλγαρικής αρχής το οποίο βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους αλλά η δραστηριότητά του συνδέεται αποκλειστικώς με υπηρεσίες που παρέχονται σε υπηκόους της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας.
51. Για τους ανωτέρω λόγους το επιληφθέν δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς το αν εκκρεμεί ενώπιόν του διαφορά με «διασυνοριακή επίπτωση» και εκτιμά ότι ο κανονισμός πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή σε διαφορές μεταξύ των υπηκόων κράτους μέλους και των προξενικών αρχών του στην αλλοδαπή, ακόμη και αν η εξαίρεση αυτή δεν προβλέπεται ρητώς. Κατά συνέπεια είναι αναγκαία η ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού, οπότε το επιληφθέν δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να υποβληθεί

6. το ακόλουθο ερώτημα:

52. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, σε συνδυασμό με την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, την έννοια ότι, για τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων κράτους μέλους επί διαφοράς μεταξύ εργαζομένου υπηκόου του εν λόγω κράτους μέλους και προξενικής υπηρεσίας του ίδιου αυτού κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, έχει εφαρμογή ο εν λόγω κανονισμός ή πρέπει οι διατάξεις αυτές να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι σε μια τέτοια διαφορά έχουν εφαρμογή οι εθνικοί κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας του κράτους μέλους της κοινής ιθαγένειας των διαδίκων;

53. [παραλειπόμενα] Το Sofiyski rayonen sad [παραλειπόμενα] στηριζόμενο στο άρθρο 267, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

ΔΙΕΤΑΞΕ τα εξής:

54. **Αναστέλλει τη διαδικασία** [παραλειπόμενα].

55. **Υποβάλλει** στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο ερώτημα για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης:

56. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, σε συνδυασμό με την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, την έννοια ότι, για τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων κράτους μέλους [σελ. 7 του πρωτοτύπου] επί διαφοράς μεταξύ εργαζομένου υπηκόου του εν λόγω κράτους μέλους και προξενικής υπηρεσίας του ίδιου αυτού κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, έχει εφαρμογή ο εν λόγω κανονισμός ή πρέπει οι διατάξεις αυτές να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι σε μια τέτοια διαφορά έχουν εφαρμογή οι εθνικοί κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας του κράτους μέλους της κοινής ιθαγένειας των διαδίκων;

[παραλειπόμενα]